

17471
Namn: W A H L Q V I S T, Karl Erik

Grad: V.k.1 reg.

Bostad: Stankärr Bie

Socken: Floda

Född: 1873 3/2 Tjänstgjort vid: L 10 reg:te 2 komp. med n:r 288

Kom i tjänst: 1894 4/11 Erhöll avsked: 1938 14/9 Tjänstear: 43 10/12

I tjänsten ådragen skada:

Erhöll svärdsmedalj:

Underhåll åtnjutes från: 1938 1/10

Underhållsbrevets dag: 1938 27/9

Underhållsbelopp

enl. underhållsbrev

efter uppflyttning
den 1/3 1940

Anteckningar:

Pension

Korprals ell.
vicekorprals
tillägg

Pension

Korprals ell.
vicekorprals
tillägg

100

-

250



Viktor, 80 år, blandar morotsfröna med snus. — Farfar kom hit 1868

— Farfar kom hit 1868. Han var knekt. Jag är född här, och min far också, berättar Viktor Wahlqvist, 80 år, Valskog, Bie.

Det var vid Valskog, strax väster om Bie, som pilen hamnade. Fotografen kastade. Och nog blev det en fullträff. Fast det var nära att vi missat Viktor. Vi körde in fel väg förstas och hamnade vid grann-
torpet, som stod övergivet för tillfället. Det var när vi skulle köra därifrån som Viktor dök upp bakom ett uthus. Han har postlådan vid granngården och går varje dag genom skogen för att hämta posten och Kuriren som han, och för-
äldrarna före honom, prenumererat på i årtionden.

— Det var ett misslyckat kast, säger Viktor när vi berättar vad det handlar om. Men tio minuter senare sitter vi i trädgårds-
möblerna utanför den gamla knektstugan. Viktor berättar och skrattar ibland åt sina minnen. Så visar han oss bilder som KK tagit tidigare.

— Nog har jag varit med i tidningen förr, säger han och skrattar igen när han tänker på att hans upp-
dykande i Kuriren nästa dag kommer att bli den da-
gens allmänna samtals-
ämne i bygden.

Viktor Wahlqvist har många bekanta fast han bor ensam och lite ensligt i skogsbrynet.



Viktor berättar för KK:s "Mitt i prick"-reporter om sitt liv på knekttorpet Valskog.

Husgubbastugan

Viktor föddes 1903 och har hunnit fylla 80. Han går stödd mot en käpp sedan han spräckte knäskålen i bitar för ett par år sedan och rör sig inte så vigt. Men under den gamla slitna baskern fungerar det. Han är kvick i kommentarerna, och i ögonen finns ett stänk av pojkaktighet.

— Farfar var knekt och snickare. Han byggde husgubbastugan när han blev gammal, säger Viktor och pekar med käppen på en mindre stuga, som står som en flygel mot den gamla knektstugan.

— Det var inte så mycket med fattigvården på den tiden. Det är annessare nu.

Småbrukare

Viktors far var timmerman. Självt började Viktor jobba på Pumpen i

Katrineholm 1926 men blev bara kvar i sta'n några år. På 30-talet var han tillbaka hemma i Valskog igen och bodde i husgubbastugan.

På Valskog fanns det djur på den tiden. Ett par kor och lite senare en häst också. I telefonkatalogen står Viktor som småbrukare. Under många år har han drygat ut inkomsterna med trädgårdsodling.

Sålde på torget

— Jag sålde jordgubbar på torget, berättar han. Det var roligt. Mycket folk var det då.

— Biodling har jag också sysslat med, men jag fick sluta med det ett tag, för jag tålde inte bisticken. Men nu har jag lite bin igen.

1948 friköpte Viktors far knekttorpet där Viktor nu bott ensam i många år.

— Jag trivs med att vara ensam, säger han. Och här finns mycket att göra. Det är mycket gräs att slå.

Blandar fröna med snus

Stora trädgårdsodlingar har Viktor dessutom fortfarande. Frukt och vinbär och potatis. Fast det blir dåligt både med frukt och bär i år. Däremot ser grönsakslandet fint ut. Viktor kan förklara varför.

— Jag fick rådet förra året att blanda morotsfröna i snus innan jag sådde, och då växte det mycket bättre. I år har jag blandat alla frön med snus.

Åtta tunnland skog hör till Valskog. Av dessa var fyra tunnland åker tidigare. 1959–60 planterade Viktor igen åkrarna med gran.

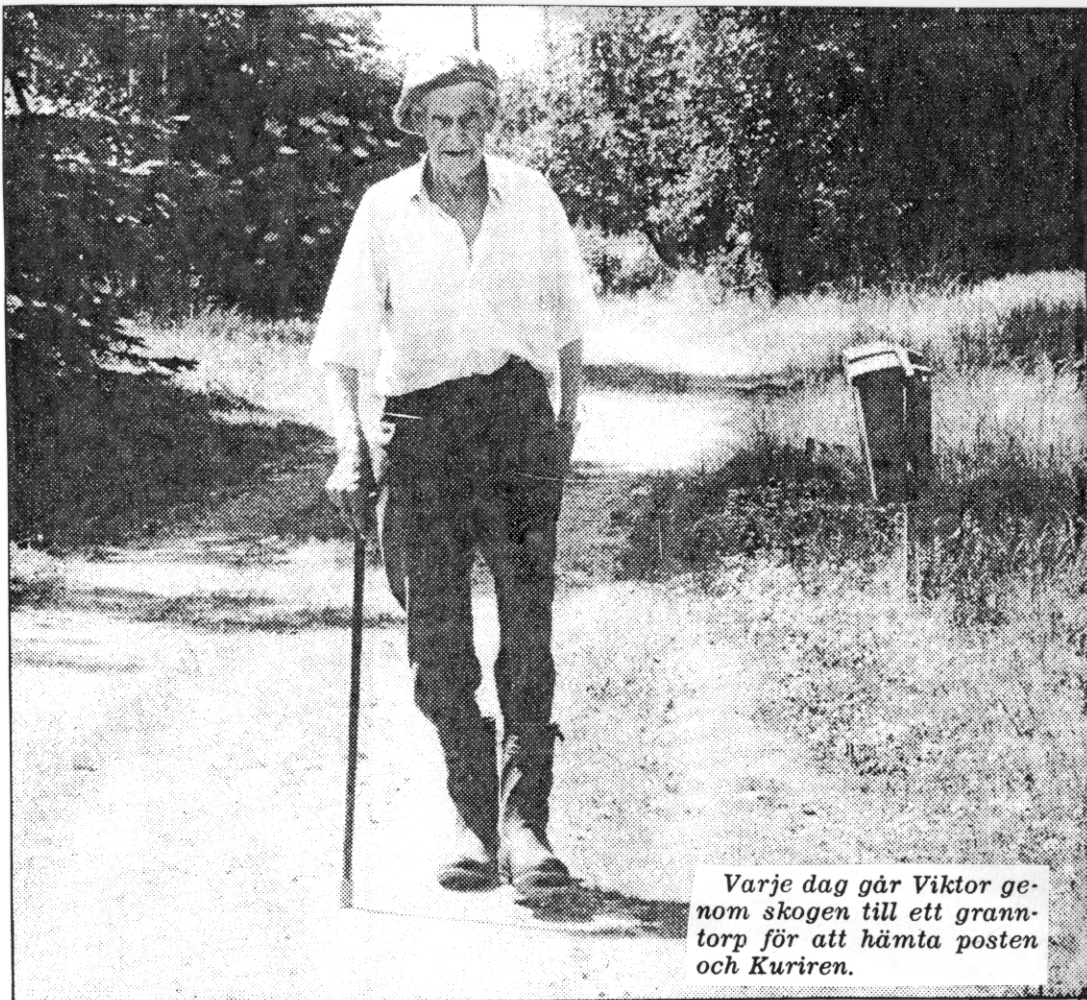
Skogen ska skötas och trädgårdslanden. Dessutom ska byggnaderna underhållas. Det finns mycket att göra för 80-åringen på Valskog.

— Men arbetsförmågan blir sämre när en blir gammal. Och så börjar man bli så lat om mornarna. Förr var man uppe vid 3-tiden, och så sov man en stund på dagen istället när det var som varmast.

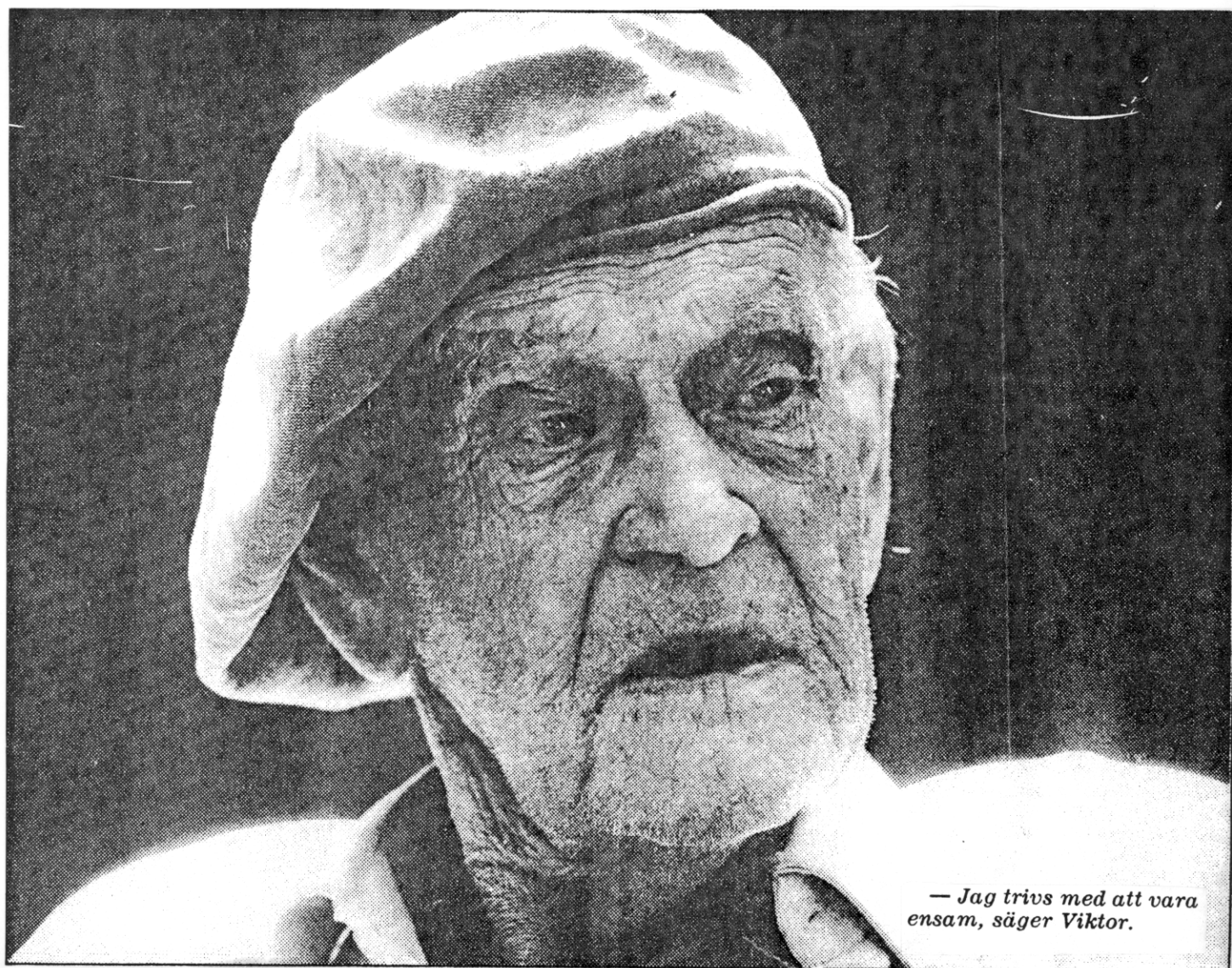
— I morgon har jag fritt, säger Viktor. Lördagar och onsdagar far jag till sta'n och provianterar. Det har jag gjort i alla tider. Då går jag ut till vägen (riksväg 56) och tar bussen.

Den tryckande värmen tycks inte bekomma Viktor Wahlqvist.

— Vi har fått värme, säger han. Det är bra. Men nästa vecka behöver vi ett par regndagar igen.



*Varje dag går Viktor genom skogen till ett grann-
torp för att hämta posten
och Kuriren.*



*— Jag trivs med att vara
ensam, säger Viktor.*



80-åringen har glimten i ögat när han berättar om sina minnen. Huvudet hänger med under den slitna baskern. Viktors kommentarer kommer snabbt och med humor.



— Jag blandade fröna med snus när jag sädde i våras, berättar Viktor Wahlqvist och visar sitt fina morotsland.

Kontrakt

emellan rotehållarne för roten N:o 288 Starrkärr vid Wingåkers kompani af N:o 10 Kongl. Södermanlands regemente och sonen Karl Erik Wahlqvist om han till soldat för samma rote antages:

- 1:o I handpenning betalar roten genast efter antagandet Fem kronor.
- 2:o I lega lemnar roten Etthundrafemtio kronor hvilka till soldaten utbetalas med 75 kronor den 1. Maj 1895 och 75 kronor när han blifvit till soldat approberad.
- 3:o Soldattorpet, med all af ålder dertill hörande jord, öfverlemnas till soldaten att tillträda å tid som af författningarne bestämmes.
- 4:o I hemkall lemnar roten årligen före Tomæ dag i fullkomligt ren och strid säd Trehundrasjuttiofem (375) kg spannmål bestående af råg, samt till utfordring af soldatens kreatur Fyra hundra (400) kg godt och välbergadt hö samt Fyra hundra (400) kg råghalm och 20 tjog löf.
- 5:o I vedbrand lemnar roten årligen före Tomæ dag Femton (15) lass ved - 3 m lång, 0,625 m breda och 0,625 m höga, stubbar och ris efter utsyning, samt till underhåll af de vid soldattorpet varande gårdesgårdar gårdsfång efter behof, varande soldaten skyldig att sjelf upphugga det utsynade, till hvilket hemforsling roten lemnar dragare. All utsyning lemnas för det kommande året.
- 6:o Soldaten erhåller i soldattorpets hage bete årligen för sina kor och sina får med lamm.
- 7:o Fyra qvarnskjutsar med enbet lemnas årligen af roten efter tillsägelse om så erfordras.
- 8:o Årliga lönen lemnas enligt författningarne, men inberäknas i rotens här nedan åtagna sparbanksinsättning.
- 9:o Erforderliga dragare med redskap till torpets skötsel lemnas af roten, men då soldaten är kommenderad skall torpet ordentligt skötas genom rotens försorg, utan omkostnad för soldaten.
- 10:o Roten afsäger sig rättigheten att af soldaten fordra ersättning för mötespassevolansen, om den skulle komma att framdeles utgå.
- 11:o Roten förbinder sig att hvarje år före den 1 Februari, så länge soldaten tjenar, till kompanichefen öfverlemna sex kronor, för att i soldatens postsparbanksbok insättas och få dessa medel ej af soldaten före afskedet uttagas.
- 12:o Om soldaten för vanfrejd eller på annat sätt genom eget förvållande ur regementets rullor afföres, förbehåller sig roten, att af soldaten utkräfva ersättning för utbetald lega, beräknad för den tid, som brister i uppnådde 25 tjänsteår, äfvensom återfå de af roten i sparbanken insatte medel.

Katrineholm den 31. Oktober 1894

Erick Gustafson

och enl fullmagt för öfrige hufvudrotehållare

Med förestående kontrakt förklarar jag mig till alla delar nöjd och förbinder mig, att på deruti föreskrifna vilkor tjena som soldat för ofvanämnde rote och medgifver jag, att min kompanichef af mina lönededel årligen insätter af lösen för kronotunnan Fjorton (14) kronor i postsparbanken, allt i öfverensstämmelse med Kongl.Kungörelsen af den 9 November 1871 och erkänner jag mig, vid uppvisandet för kompanichefen, hafva blifvit underrättad om vilkoren för underhållet af de s.k. småpersedlarne och sättet för kronotunnelösens utbekommande.

Som ofvan

Karl Erik Wahlqvist

På en gång närvarande vittnen:

Pontus Svinhufvud

Gotth Melén

Antagen vid rekryteringsmöte denna dag

Flen den 14 Nov 1894

Pontus Svinhufvud

Kompanichef